

[Træff.]
vist ting, som ligger fremefter i tiden, men vi synes, det er forkert at stemme for et lovforslag, så længe disse ting er uafklarede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 123 stemmer mod 22.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om til-lægsbevilling for finansåret 1. april 1973-31. marts 1974.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 158) findes i tidenden sp. 7428).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg skal fastsætte en taletid for ordførerne på 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang.

Før vi begynder, gør jeg medlemmerne opmærksom på, at det er min agt at gennemføre en pause fra kl. ca. 12.30 til kl. ca. 14.

Kjeld Olesen (S):

Det var en usædvanlig periode, vi startede den første tirsdag i oktober måned sidste år. Vi oplevede kort tid efter et folketingsvalg, hvis resultat betød intet mindre end en fordobling af antallet af partier i folketinget, og i dag er vi oppe på 11 partigrupper, det største antal nogen sinde. Og vi fik en regering baseret på kun 22 mandater, hvilket historisk også er enestående.

Regeringen lagde stærkt ud, da statsministeren den 19. december kom med tiltrædelseserklæringen. Det lød heri, at allerede i løbet af de første 100 dage ville det blive nødvendigt at finde løsninger på centrale spørgsmål som omkostningsstigningerne, prisstigningerne, boligudgifterne, beskæring

af de offentlige udgifter og de vanskeligheder, der kunne opstå på grund af energikrisen.

Det hed endvidere i erklæringen, at for venstre kunne der ikke være tvivl om valgets tale. Man måtte se i øjnene, at vælgerne fældede dom ikke kun over de gamle partier, men også over blokpolitikens epoke, og statsministeren understregede, at regeringen ville forhandle sig frem fra sag til sag. Tingene skulle ikke afgøres bag lukkede døre eller på et regeringsmøde.

Vi er nu snart op imod de 200 dage af denne regerings levetid, og man må jo konstatere et ikke ringe misforhold imellem disse stærke bemærkninger og virkeligheden. Dog skal det siges til regeringens undskyldning, at en væsentlig del af årsagen til vore store økonomiske problemer skal søges uden for vore grænser, ikke mindst i den energikrise, som vi har oplevet siden sidste efterår.

Men tilbage står så den virkelighed, at vi fra 1974 må regne med et underskud på den løbende betalingsbalance på henimod måske 10 mia kr. Vi må se en inflation, der galopperer stærkere end nogen sinde med prisstigninger, der løber op til 15 pct. på årsbasis. Vi har igennem nogle måneder måttet se vor valutabeholdning blive drænet hver måned med henved 800 mill. kr. i fremmed valuta. Vi har rekordagtige stigninger i jordværdierne, pr. måned ikke mindre end ca. 1 mia kr. Vi har rekordrente for boligbyggeriet. I dag ligger den effektive obligationsrente på over 17 pct.

Hvor mange forklaringer der end kan stilles op, så må det konstateres, at regeringen ikke har formået at klare de væsentligste af de problemer, som man så højtideligt proklamerede at ville løse, og dette på trods af de økonomiske fordele, som medlemskabet af EF har givet os. Landbrugseksporten steg i 1973 med ikke mindre end 47 pct. og er nået op på 11,9 mia kr. En del af denne stigning, lidt over 4 mia kr., kan henføres til stigningen i de internationale fødevarerpriser, men omkring 3 mia kr. skyldes medlemskabet af EF. Og samtidig er den hidtidige landbrugsstøtte, der kostede staten lidt over 1 mia kr., afskaffet. Som bekendt var underskuddet på de løbende poster på betalingsbalancen 3 mia kr. for 1973. Det skal her understreges, at dette underskud ville have været betydeligt større, hvis vi ikke